

ຢາວັກຊີນປ້ອງກັນພະຍາດປອດບວມ

ສິ່ງທີ່ທ່ານຄວນຮູ້

1 ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງສັກຢາວັກຊີນ?

ການຕິດເຊື້ອ ແບກທີເຣຍໃນປອດ ກໍ່ໃຫ້ເກີດອາການປ່ວຍທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະເສຍຊີວິດໄດ້. ການແຜ່ຜ່າຍຂອງພະຍາດປອດບວມເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ຄົນເສຍຊີວິດປະມານ 200 ຄົນໃນແຕ່ລະປີໃນມວນໜູ່ເດັກນ້ອຍທີ່ ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ. ໃນສະຫະລັດອາເມລິກາພະຍາດນີ້ຍັງເປັນຕົ້ນເຫດຂອງການເຮັດໃຫ້ເຍື່ອສະໜອງອັກເສບ. (ສະໜອງອັກເສບແມ່ນການຕິດເຊື້ອຂອງເຍື່ອຫຸ້ນສະໜອງ).

ໃນແຕ່ລະປີການຕິດເຊື້ອປອດບວມແມ່ນສາເຫດເຮັດໃຫ້ເກີດພະຍາດຮ້າຍແຮງໃນເດັກນ້ອຍທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າຫ້າປີ:

- ມີ 700 ລາຍທີ່ມີອາການຂອງເຍື່ອສະໜອງອັກເສບ,
- 13,000 ລາຍທີ່ຕິດເຊື້ອທາງເລືອດ, ແລະ
- ປະມານ 5 ລ້ານລາຍທີ່ຕິດເຊື້ອທາງຫູ.

ມັນກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາສຸຂະພາບອື່ນໆ, ລວມເຖິງ:

- ປອດອັກເສບ
- ຫູຫນວກ
- ສະໜອງວິການ

ເດັກນ້ອຍອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 2 ປີມີໂອກາດສ່ຽງຕໍ່ການເປັນພະຍາດຮ້າຍແຮງສູງທີ່ສຸດ. ເຊື້ອແບກທີເຣຍປອດສາມາດແຜ່ຜ່າຍຈາກຜູ້ນຶ່ງໄປອີກຜູ້ນຶ່ງໄດ້ໂດຍຜ່ານທາງການສໍາຜັດໃກ້ຊິດຕິດແທດ.

ການຕິດເຊື້ອ ໂຣກປອດແມ່ນຍາກທີ່ຈະຮັກສາໄດ້ເພາະວ່າເຊື້ອແບກທີເຣຍຈະດ້ານຫນ້າຢາທີ່ເຄີຍໃຊ້ຮັກສາ. ມີແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ການປ້ອງກັນການຕິດເຊື້ອໂຣກປອດຍາກຂຶ້ນຫລາຍກວ່າເກົ່າ.

ວັກຊີນປ້ອງກັນພະຍາດປອດບວມສາມາດຊ່ວຍປ້ອງກັນພະຍາດປອດທີ່ຮ້າຍແຮງໄດ້, ເຊັ່ນການຕິດເຊື້ອໃນເຍື່ອສະໜອງແລະເລືອດ ແລະຍັງສາມາດປ້ອງກັນການຕິດເຊື້ອທີ່ໜູ່ໄດ້ອີກ. ແຕ່ວ່າການຕິດເຊື້ອທີ່ໜູ່ອາດຈະເກີດຈາກສາເຫດຫລາຍຢ່າງ, ແລະວັກຊີນປ້ອງກັນປອດອັກເສບມີປະສິດທິພາບປ້ອງກັນໄດ້ບາງຢ່າງເທົ່ານັ້ນ.

2 ວັກຊີນປ້ອງກັນພະຍາດປອດບວມ

ວັກຊີນປ້ອງກັນພະຍາດປອດບວມໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ກັບເດັກທາລົກແລະເດັກນ້ອຍທີ່ພວມຫັດຍາງ. ການປ້ອງກັນມີຜົນຢ່າງນ້ອຍ 3 ປີ, ເພາະສະນັ້ນເດັກນ້ອຍທີ່ສັກວັກຊີນປ້ອງກັນຕັ້ງແຕ່ຍັງເປັນທາລົກຈະໄດ້ຮັບການປ້ອງກັນຈາກພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງໄດ້ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ການຕິດເຊື້ອ.

ເດັກໃຫຍ່ບາງຄົນແລະຜູ້ໃຫຍ່ອາດຈະໄດ້ຮັບວັກຊີນທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ເອີ້ນວ່າວັກຊີນປ້ອງກັນພະຍາດປອດບວມທີ່ເຮັດມາຈາກແບັງ. ມີຂໍ້ມູນສະເພາະສໍາລັບຄົນທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງສັກວັກຊີນນີ້.

3 ໃຜຄວນສັກຢາປ້ອງກັນແລະຄວນສັກຢາປ້ອງກັນຍາມໃດ?

ເດັກນ້ອຍອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 2 ປີ

ຕາລາງກໍານົດການສັກຢາປ້ອງກັນພະຍາດປອດບວມມີ 4 ຂະໜານ, ແຕ່ລະຂະໜານສໍາລັບຊ່ວງອາຍຸດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ✓ 2 ເດືອນ   ✓ 6 ເດືອນ
- ✓ 4 ເດືອນ   ✓ 12-15 ເດືອນ

ເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ສັກວັກຊີນໃນຊ່ວງອາຍຸດັ່ງກ່າວຍັງສາມາດໄປສັກວັກຊີນປ້ອງກັນພະຍາດປອດບວມໄດ້. ຈໍານວນຂະໜານຢາຂຶ້ນຢູ່ກັບອາຍຸຂອງເດັກຜູ້ນັ້ນ. ຈົ່ງຖາມ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຮງໝໍເພື່ອຂໍລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ.

ເດັກນ້ອຍທີ່ມີອາຍຸລະຫວ່າງ 2 ປີ ເຖິງ 5 ປີ

ວັກຊີນປ້ອງກັນພະຍາດປອດບວມໄດ້ຮັບການແນະນໍາໃຫ້ໃຊ້ກັບເດັກນ້ອຍທີ່ມີອາຍຸ ລະຫວ່າງ 2 ປີ ເຖິງ 5 ປີ ທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍສັກວັກຊີນແລະມີການສ່ຽງສູງຕໍ່ການ ຕິດພະຍາດປອດບວມ.

ລວມເຖິງຄົນທີ່:

- ເປັນພະຍາດເລືອດຈາງ,
- ມ້າມຖືກທໍາລາຍ ຫລື ບໍ່ມີມ້າມ,
- ມີເຊື້ອເອຊ ໄອ ວີ/ເອດສ
- ມີພະຍາດອື່ນທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຮະບົບພູມຕ້ານທານຂອງຮ່າງກາຍ, ເຊັ່ນເປັນພະຍາດເບົາຫວານ, ນະເຮັງ, ຫລື ຕັບ, ຫລື ຄົນທີ່
- ກິນຢາທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຮະບົບພູມຄຸ້ມກັນຂອງຮ່າງກາຍ, ເຊັ່ນການຮັກສາດ້ວຍສານເຄມີ ຫລື ຢາສະເຕີລອຍ, ຫລື
- ເປັນພະຍາດຫົວໃຈເຮື້ອຮັງ ຫລື ເປັນພະຍາດປອດເຮື້ອຮັງ.

ຄວນລະມັດລະວັງໃນການໃຫ້ວັກຊີນກັບເດັກນ້ອຍທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ການເປັນພະຍາດປອດບວມ. ລວມເຖິງເດັກນ້ອຍທີ່:

- ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 3 ປີ,
- ມີເຊື້ອສາຍມາຈາກຄົນຜື່ນເມືອງຂອງລັດອາລາສະກາ, ອິນເດີຍແດງ ຫລື ຄົນອາເມລິກັນຜິວດໍາ, ຫລື
- ໄປເຊົ້າສູນເບິ່ງແຍງເດັກນ້ອຍ.

ປະລິມານຢາທີ່ຈະໃຊ້ຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບອາຍຸຂອງເດັກນ້ອຍ. ຖາມເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຮງໝໍຂອງທ່ານເພື່ອຂໍຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ.

ອາດສັກວັກຊີນປ້ອງກັນພະຍາດປອດບວມໄດ້ໃນເວລາດຽວກັນກັບການສັກວັກຊີນອື່ນໆ.

4

ເດັກນ້ອຍບາງຄົນບໍ່ຄວນສັກວັກຊີນປ້ອງກັນພະຍາດປອດບວມ ຫລື ຄວນລໍຖ້າໄປກ່ອນ

ເດັກນ້ອຍບາງຄົນບໍ່ຄວນສັກວັກຊີນປ້ອງກັນພະຍາດປອດບວມຖ້າມີອາການແພ້ (ສ່ຽງຊີວິດ) ຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ວັກຊີນຂະໜານກ່ອນ, ຫລື ມີການແພ້ຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ຕົວຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຂອງວັກຊີນ. ຖ້າຫາກວ່າລູກຂອງທ່ານເຄີຍມີອາການແພ້ວັກຊີນອື່ນໆຢ່າງຮ້າຍແຮງນາກ່ອນ, ຫລື ເຄີຍມີອາການແພ້ຮ້າຍແຮງ ກໍຈົ່ງເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຮງໝໍຟັງ.

ເດັກນ້ອຍທີ່ມີອາການ ປ່ວຍເລັກນ້ອຍ, ເຊັ່ນ ເປັນຫວັດ, ອາດສັກວັກຊີນໃຫ້ໄດ້. ແຕ່ເດັກນ້ອຍ ທີ່ມີອາການປ່ວຍປານກາງ ຫລື ປ່ວຍຫນັກ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ຄວນລໍຖ້າ ຈົນກວ່າຈະເຊົາປ່ວຍເສັຍກ່ອນຈິ່ງຄ່ອຍໃຫ້ສັກວັກຊີນ.

5

ວັກຊີນປ້ອງກັນພະຍາດປອດບວມມີອັນຕະລາຍຫຍັງແດ່?

ໃນການສຶກສາ (ເກືອບ 60,000 ຂະໜານ), ວັກຊີນປ້ອງກັນພະຍາດປອດບວມມີສ່ວນເຮັດໃຫ້ເກີດອາການແພ້ເລັກນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ.

- 1 ໃນ 4 ຂອງເດັກທາລົກ ຈະມີອາການເປັນຜິ່ນແດງ, ຊຸ້ງ, ຫລື ບວມບໍລິເວນບ່ອນສັກຢາ.
- 1 ໃນ 3 ມີອາການໄອ້ສູງກວ່າ 100.4 ອົງສາຟາເຣັນໂຮ, ແລະ 1 ໃນ 50 ມີໄອ້ສູງ (ສູງກາຍ 102.2 ອົງສາຟາເຣັນໂຮ).

ເດັກນ້ອຍບາງຄົນອາດມີອາລົມບໍ່ດີ ຫລື ເຫງົາຊືນ, ຫລື ເປືອອາຫານ.

ຈົນເຖິງຂະນະນີ້ ຍັງບໍ່ມີອາການຮ້າຍແຮງຫຍັງທີ່ເກີດຈາກວັກຊີນນີ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ວັກຊີນ, ກໍຄືກັນກັບຢາອື່ນໆ, ສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດບັນຫາຮ້າຍແຮງໄດ້, ເຊັ່ນ ການແພ້ຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ຄວາມສ່ຽງຂອງວັກຊີນນີ້ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງ, ຫລື ເສຍຊີວິດນັ້ນ, ມີນ້ອຍທີ່ສຸດ.

6

ຈະເຮັດແນວໃດຖ້າມີອາການແພ້ປານກາງ ຫລື ແພ້ຢ່າງຮ້າຍແຮງ?

ຂ້າພະເຈົ້າຄວນສັງເກດເບິ່ງຈຸດໃດ?

ກວດຫາອາການຜິດປົກກະຕິອື່ນໆ, ເຊັ່ນ ມີອາການແພ້ຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ມີໄອ້ສູງ, ຫລື ມີນິໄສຜິດປົກກະຕິ.

ອາການແພ້ຢ່າງຮ້າຍແຮງແມ່ນເກີດຂຶ້ນໄດ້ນ້ອຍທີ່ສຸດກັບວັກຊີນຕ່າງໆ. ຖ້າມີ, ອາການດັ່ງກ່າວກໍມັກຈະເກີດຂຶ້ນພາຍໃນສອງສາມມາທີ ຈົນເຖິງສອງສາມຊົ່ວໂມງຫລັງຈາກສັກຢາ. ອາການທີ່ເກີດຂຶ້ນລວມເຖິງ:

- ຫາຍໃຈຍາກ
- ຫົວໃຈເຕັ້ນໄວ
- ສຽງແທບ ຫລື ຫອບ
- ສິ່ງວຽນ
- ລໍາຄໍບວມ
- ເປັນຜິ່ນແດງ
- ອ່ອນເພັຍ
- ມ້ານຈິດ

ຂ້າພະເຈົ້າຄວນເຮັດແນວໃດ?

ໂທຫາທ່ານໝໍ ຫລື ພາຄົນຜູ້ນັ້ນໄປຫາທ່ານໝໍທັນທີ.

ເວົ້າໃຫ້ທ່ານໝໍຟັງເຖິງອາການທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ວັນທີ່ແລະເວລາທີ່ເກີດອາການ, ແລະສັກວັກຊີນຕັ້ງແຕ່ເມື່ອໃດ.

ຂໍໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຮງໝໍຂຽນລາຍງານອາການແພ້ວັກຊີນ (VAERS), ຫລື ໂທໄປທີ່ VAERS ດ້ວຍຕົວທ່ານເອງ ເລກໂທ 1-800-822-7967.

7

ໂຄງການຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍສໍາລັບການເສັຍຫາຍຈາກການສັກວັກຊີນ ແຫ່ງຊາດ

ໃນບາງກໍລະນີ ທ່ານຫລືລູກຂອງທ່ານມີອາການແພ້ຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ໂຄງການຂອງລັດໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍທ່ານຈ່າຍຄ່າປິ່ນປົວໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ ຄວາມເສັຍຫາຍຈາກການສັກວັກຊີນປ້ອງກັນ.

ສໍາລັບລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບໂຄງການຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍເນື່ອງຈາກໄດ້ຮັບຄວາມເສັຍຫາຍຈາກການສັກວັກຊີນແຫ່ງຊາດ, ໃຫ້ສອບຖາມໄດ້ທີ່ເລກໂທ 1-800-338-2382 ຫລື ເບິ່ງເວັບໄຊຂອງໂຄງການທີ່ <http://www.hrsa.gov/bhpr/vicp>

8

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຊອກຫາຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຖາມເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຮງໝໍຂອງທ່ານ. ພວກເພີ່ນສາມາດໃຫ້ບັນລຸມືກ່ຽວກັບວັກຊີນ ຫລື ແນະນໍາແຫລ່ງຂໍ້ມູນອື່ນໆໃຫ້ທ່ານໄດ້.

ໂທຫາພະແນກສາທາລະນະສຸກໃນເຂດທີ່ທ່ານອາໄສອາຍຸເພື່ອສອບຖາມກ່ຽວກັບໂຄງການການສັກຢາປ້ອງກັນພະຍາດ.

ຕິດຕໍ່ສູນຄວບຄຸມແລະປ້ອງກັນໂຣກ (CDC):

- ໂທ 1-800-232-2522 (ພາສາອັງກິດ)
- ໂທ 1-800-232-0233 (ພາສາສະເປນ)
- ເບິ່ງທີ່ເວັບໄຊຂອງໂຄງການສັກຢາປ້ອງກັນພະຍາດແຫ່ງຊາດ ທີ່ <http://www.cdc.gov/nip>

U.S. DEPARTMENT OF HEALTH & HUMAN SERVICES
Centers for Disease Control and Prevention
National Immunization Program

Vaccine Information Statement - Laotian
Pneumococcal Conjugate Vaccine (7/9/01) 42 U.S.C. § 300aa-26

Translation provided by the Minnesota Department of Health